

vinska vojska ter še ni upanja, da že pride k malu do sporazumljenja. Kdo je kriv tega? Brezvestni trgovci sami menimo, da najbolj. — Bolgarsko ministerstvo ostane, kajti knez je potrdil obsodbo majorja Popova, ob enem pa ga je pomilostil. S tem ste obe stranki v ministerstvu zadovoljni. Po tem takem major Popov ni tak „tat“, kakor so ga bili s početka razupili! — V Črnogoro je planila neka četa turskih Albancev pri Podgorici ter je ubila tri ljudi, dva moža pa je več manj ranila. Bati se je, da jej kaka četa iz Črne gore povrne ta napad in tedaj bode huda bitka. — Pri vojaškem nemiru v Carjem gradu, o katerem smo že poročali, padlo je 170 mož in pa general Husseinpaša. To torej ni bil le „mal razpor“ dveh polkov. — V Washingtonu, v glavnem mestu zedinjenih držav, so dne 24. maja vložili temeljni kamen kat. vseučilišča. Slovesnost je bila velika, v pričo je bilo 5 nadškofov, 18 škofov, predsednik republike in 5 ministrov. To je vesela vest iz Amerike!

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Po sv. meši se podamo naravnost v sobane in druge prostore vatikanske palače, da si pogledamo darove, katere je vesoljni katoliški svet sv. očetu o priliki njegove zlate sv. meše poklonil. Totega dne je bila vatikanska razstava samo avstrijskim romarjem odprta.

Vendar ne pričakujte od mene, da vam bom jaz vse popisal, kar so naše oči ondi videle. Zato je moje pero preokorao in prepočasno, deset peres bi moralo teči, da bi le površno povedala, kar je tukaj reči nakopičenih. Oko si ne more nagledati lepote darov in ti opeša, če bi hotel vse dragocenosti le nekoliko bolj natančno občudovati. Umetnost in različnost daril je tolika, da bi si je človek nikdar in nikoli ne domišljeval, če bi jih z lastnimi očmi ne videl.

Pojdite se solit, ki se širokoustite ter pravite, da je katoliška cerkev omiki sovražna, in da zavira oliko, a verni katoličani, da so mračnjaki. Idite v Rim, in vatikanska razstava vam bo za vselej lažljive jezike zavezala in umetnost, lesk in blesk razstavljenih reči vam mora oči odpreti, če niste kje izmed tistih, ki gledajo, pa ne vidijo.

Razni darovi so po državah in po škofijah razvrščeni; samo za darila vladarjev, presvitlih oseb, visokih rodbin, in bogatih in imenitnih mest, so posebni prostori odločeni.

Občudovali smo križ iz čistega zlata, ki je po robih bogato z biseri okinčan, dar na-

šega presvetlega cesarja, in prebogati mešni plašč, delo naše cesarice. Brazilijanski cesar je daroval naprsni križ in verižico iz samih briljantov, kraljica španska štolo, pri kateri človek ne vé, ali bi njeno bogastvo bolj občudoval, ali prekrasno delo. Povsodi se vidi, da so katoliške visoke rodbine in mesta med seboj tekmoval, katera bi kaj lepšega, in dražega in umetnejega postavila na razstavo.

Pa tudi krivoverski vladarji in paganski samovlastniki niso zaostali, in čast jim je bila, da sv. oče njihovih darov niso odklonili. Zanimali so nas zlasti prebogati in prefini preprogi, katere je kitajski cesar daroval, škofovska mitra, dar nemškega cesarja, in prstan turskega sultana, v katerem se blišči prekrasni briljant, tolike velikosti, kakor človečje oko. Mislite-li, da v tem ni previdnosti božje, da luteranski kralj podari najvišjemu pastirju mitro, ki je znak jegove najvišje duhovniške oblasti, dokler protestanti duhovno oblast sploh zanikajo ter pravijo, da je vsak kristjan duhovnik, in Turk, ki je nekdanj najbolj cvetoče krščanske pokrajine cerkvi izneveril, pokloni sv. očetu prstan, ki je znamenje zvestobe?

Tudi italijanski kralj je prè v Vatikanu poprašal, ali bi papež blagovolili kakov dar od njega vzprejeti. Toda papež so se odločno branili od tistega vladarja kaj vzeti, ki bi jim zdaj rad z eno roko dal, kar jim je poprej z obema vzel.

Še nekaterih reči naj omenim, ki so mi posebno v spominu ostale. Milo nam je bilo pri sreč, ko smo v neki sobani srečali Kristusa, nosečega križ, v navadni velikosti: darovali so ga katoličani iz Amerike. Vse polno gledalcev je bilo okoli lepo izdelanega čolniča, v katerem sedi zadej pri krmilu Leon XIII., katerega je umetnik iz lesa izrezljal in kaj dobro pogodil. Takih čolničev — če se dobro spominjam — je brž troje. Velečastna je namalana podoba junakinje Judite, ki na zidu stoji in Betulčanom kaže krvavo glavo Holoferna, ki jo je potegnila iz žaklja, katerega drži jena dekla.

(Dalje prih.)

Smešnica 26. Kmet Srna obdeluje svojega hlapca s palico. Njegov sosed to vidi ter hoče moža vtolažiti. „Pridi sosed“, reče mu, „pridi sem k meni!“ Nevoljen odvrne Srna: „Čakaj malo! Prej moram s tem-le priti do konca, potem prideš pa že ti na vrsto“.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval 200 gld. za šolo pri sv. Andražu v slov. gor.

(Visoka čast.) Pri skušniji iz štaj. zgodovine, ki se je na c. kr. višji gimnaziji v Mariboru vršila dne 20. junija, bili so tudi Njih

ekscelencija mil. knezoškof navzoči ter so se, kakor se sliši, prav pohvalno izrekli o njej.

(Premeščenje.) Od c. kr. okr. sodnije v Mariboru l. br. Dr. prestopi g. dr. Ljud. Vipave na mesto pristava, pri c. kr. okr. sodnji des. br. Dr. ter opravlja začasno svojo službo pri c. kr. okr. sodnji v Šoštanji.

(Pridna občina.) Blizo Ljutomera je ves Gornje Krapje. O tej okolici v nekem zasebnem pismu nahajamo stavek, kateri pravi, da tam v hvalevrednej zastopnosti in zložnosti živijo „vsi kmetje, kakor prsti na roki“. V teh besedah je pač lepo spričevalo za vrlo ljudstvo.

(Razstava.) Za gospodarsko razstavo v Celji daruje c. kr. kmetijska družba v Gradci 18 srebrnih in 22 bronastih svetinj. Za tem pa še prireja 46 diplom in 55 daril v denarjih.

(Odlikovanje.) Na vinski razstavi v Trstu je dobil g. Bouvier iz Radgone za svoje vino zlato, g. Hintze iz Ptuja isto tako, gosp. Wegscheider iz Ptuja pa srebrno svetinjo. Vrhu tega je še g. Hintze dobil srebrno, gg. Bouvier in Wegscheider pa bronasto svetinjo države.

(„Poezije“.) Pri Fr. Dežmanu, knjigovezu v Ljubljani, dobi se drugi del S. Gregorčičevih „poezij“. Pesnikovo ime jim je dovolj priporočilo. Zvezek stane broširan 1 gld., lepo vezan pa 1 gld. 60 kr.

(Brez koleka.) Stariše, kateri prosijo, naj bi se njihovim otrokom, ki so v 13. ali 14. letu, dovolilo postavno polajšanje gledé obiskovanja šole, opozarjamo na sledeče poročilo: Ako prosijo pismeno, tedaj je treba na prošnjo koleka ali štemplja; če pa se pri krajošolskem sovetu, oziroma njegovem načelniku, oglasijo samo z ustmeno prošnjo, ne da bi se sestavljal in podpisal zapisnik ali protokol, tedaj si stroške za kolek lahko prihranijo. Tako je določil denarstveni minister že dne 26. aprila in 25. avgusta 1881, št. 2125 in 20.104.

(Denar.) Srebrnega denarja se je leta 1887 v našem cesarstvu skovalo za 9 milj., blizu za 3 milj. pa zata in za 200 000 gld. v bakru. V tem je bilo 18 520 000 krajarjev, 2,960.000 pa polkrajcarjev.

(Bandero.) Mlada požarna bramba v Vidmu je dobila novo bandero ter ji ga je č. g. Janez Novak, župnik v Vidmu, v nedeljo, dne 19. junija blagoslovil.

(Obsodba.) Mlada roparja iz Głobokega P. Hode in J. Urek sta bila v ponedeljek, dne 28. junija obsojena, prvi na 15, zadnji pa na 18 let težke ječe in M. Vrstovšek je oproščen.

(„Nezakonska mati“.) Antonija Nemeč doma v Križevcih na Murskem polji, zadnja leta dekla v Mariboru bila je povila na tihem otroka, potem pa ga zadušila in ga celih 8 dni skrivala v postelji. Štiri leta težke ječe ji je zato sedaj plačilo.

(Modros pičil) je pridno ženo Jamnikarjevo na Zavrhu pri Dobrni. Sirota je nekaj žela in pri tem opravilu se jej je struponosna nesnaga obesila na prst. Roka in glava ste hudo otekli. Sreča, da je smrtna nevarnost danes odstranjena.

(Potrjenje.) Celje ima zopet župana in sicer je tak g. dr. Neckermann. Njegov namestnik je g. Stiger.

(Smešna jeza.) Nekdo piše v „D. W.“ iz Vojnika ter se hudo jezi nad necim tamošnjim krčmarjem. Zakaj? Mož ima novo podobo g. M. Vošnjaka, drž. in dež. poslanca, v svoji gostilni in to dopiscu ni dalo mirú, dokler si ni ohladil svoje jeze v predalih umazane „tetke“ svoje.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Hržič 1 gl., Očgrl 15 gl., Kranjc Jos. 12 gl., Šijanec Al. 11 gl., Čagran 2 gld.

(Duhovske spremembe.) V Mariboru je umrl v soboto, dne 23. junija, č. g. Anton Druzovič, duhovnik v pokoji. Na lastno željo so pa prenesli njegovo truplo v mrtvašnico in je bil torej sprevod kratek, vendar pa se ga je vdeležilo prav obilo ljudstva. Ranjci je doživel svoje 67. leto. Naj počiva v miru!

Listič uredništva. Č. g. V.: „Mi“ nismo krivi, da še ni Vaše pismo v denešnjem listu, da-si je že „črno na belem“. — Gg. K. v L., K. v Ž. in S. v O.: V prihodnjem listu gotovo!

Loterijne številke:

V Gradcu 23. junija 1888: 35, 40, 1, 10, 14
Na Dunaju „ „ 75, 33, 59, 49, 56

Zahvala.

Gospod Nikolaj Rükschl, praktični zdravnik v Št. Jurji ob juž. žel. (pri Celji) je v Šmarijskem okraju 1½ leta opravljal službo okrajevskega zdravnika, t. j. med časom, ko lastnega zdravnika ni imel, ter si je s svojim sprevidnim postopanjem z bolniki in s svojo žrtvovalno gorečnostjo, kakor tudi s svojim ljubeznjivim obnašanjem posebno proti ubožnim bolnikom zaslužil popolno priznanje in najtoplejšo zahvalo tukajšnjega okraja, katero mu tem potom javno izreka

Okrajni zastop Šmarijski pri Jelšah,
dne 14. junija 1888.

1-2

Načelnik: Andrluh.

Na prodaj

je moje posestvo 9½ oralov zemlje, njiv in travnikov v lepi legi, veliko sadnega drevja, gospodarsko poslopje in orodje. Več pové Jurij Orešnik v Št. Jurji pod Taborom hšt. 30, pošta Vranska.

1-3